

פרשת אחרי מות פרק טז דיני יום כפור

עמוד ב: מקבילות

ביטויים זהים לפי ט
יום השמיני

גם הכותרת קושרת ביניהם. שם רוב העבודה זהה לכאן מלבד המיקום: יום השמיני רוב העבודה בחוץ לפני העם (המשכן נחנך) וביו"כ רוב העבודה כפרי על משכן טמא, כביכול אין שכינה, ותפקיד הכהן לחזור.

מקבילות:
יום השמיני- ויקרא ט.
פרה אדומה- במדבר יט
שמות ל, י
ויקרא כג, כז-לב.
במדבר כט, ז-יא.
ישעי נח-הפטרת היום
שם א, יד-יח

א וַיְדַבֵּר ה', אֶל-מֹשֶׁה, אַחֲרֵי מוֹת, שְׁנֵי בָנָי אֶהֱרֹן-בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי-ה', וַיִּמְתּוּ. ב וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה, דַּבֵּר אֶל-אֶהֱרֹן אַחִיד, וְאֶל-זִבְאָה בְּכָל-עֵת אֶל-הַקֹּדֶשׁ, מִבֵּית לְפָרֶכֶת-אֶל-פְּנֵי הַכְּפֹרֶת אֲשֶׁר עַל-הָאֹרֹן, **וְלֹא יָמוּת, כִּי בַעֲנֹן, אֲרָאָה עַל-הַכְּפֹרֶת.** ג בְּזֹאת זָבָא אֶהֱרֹן, אֶל-הַקֹּדֶשׁ: **בְּפָר בֶּן-בָּקָר לַחֲטָאֹת, וְאֵיל לְעֹלָה.** ד **כִּתְנֶת-בֶּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ, וּמְכַנְסֵי-בֶד יִהְיוּ עַל-בְּשָׂרוֹ, וְגַבְנֵט בֶּד יַחְגֹּר, וּבְמַצְנֶפֶת בֶּד יַצְנֹף;** ה בְּגָדֵי-קֹדֶשׁ הֵם, וְרַחֵץ בַּמַּיִם אֶת-בְּשָׂרוֹ וְלִבְשֵׁם. ו וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת-פֶּר הַחֲטָאֹת, אֲשֶׁר-לוֹ; וְכֹפֵר בַּעֲדוֹ, וּבַעֲדַת בֵּיתוֹ. ז וְלָקַח, אֶת-שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים; וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי ה', פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. ח וְנָתַן אֶהֱרֹן עַל-שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים, גִּרְלוֹת-גֹּוֹרֶל אֶחָד לַה', וְגֹוֹרֶל אֶחָד לְעֹזָאֵל. ט וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת-הַשְּׂעִיר, אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּוֹרֶל לַה'; וַעֲשֶׂהוּ, חֲטָאֹת. י וְהַשְּׂעִיר, אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּוֹרֶל לְעֹזָאֵל, יַעֲמַד-חַי לִפְנֵי ה', לְכַפֵּר עָלָיו-לְשַׁלַּח אֹתוֹ לְעֹזָאֵל, הַמִּדְבָּרָה. יא וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת-פֶּר הַחֲטָאֹת, אֲשֶׁר-לוֹ וְכֹפֵר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדַת בֵּיתוֹ; וְשַׁחַט אֶת-פֶּר הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר-לוֹ. יב וְלָקַח מֵלֶא-הַמִּחְתָּה גֹחֲלֵי-אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי ה', וַיִּמְלֵא חֲפָנָיו, קִטְרֹת סַמִּים דָּקָה; וְהִבִּיא, מִבֵּית לְפָרֶכֶת. יג וְנָתַן אֶת-הַקִּטְרֹת עַל-הָאֵשׁ, לִפְנֵי ה'; וְכִסָּה עַנַן הַקִּטְרֹת, אֶת-הַכְּפֹרֶת אֲשֶׁר עַל-הַעֲדוֹת-וְלֹא יָמוּת. יד וְלָקַח מִדָּם הַפָּר, וְהִזָּה בְּאֶזְבֵּעוֹ עַל-פְּנֵי הַכְּפֹרֶת קֹדְמָה; וְלִפְנֵי הַכְּפֹרֶת, יִזָּה שֶׁבַע-פְּעָמִים מִן-הַדָּם-בְּאֶזְבָּעוֹ. טו וְשַׁחַט אֶת-שְׂעִיר הַחֲטָאֹת, אֲשֶׁר לְעֵם, וְהִבִּיא אֶת-דָּמוֹ, אֶל-מִבֵּית לְפָרֶכֶת; וַעֲשֶׂה אֶת-דָּמוֹ, כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפָּר, וְהִזָּה אֹתוֹ עַל-הַכְּפֹרֶת, וְלִפְנֵי הַכְּפֹרֶת. טז וְכֹפֵר עַל-הַקֹּדֶשׁ, מִטְּמֵאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמִפְשָׁעֵיהֶם, לְכָל-חֲטָאֹתָם; וְכֹן יַעֲשֶׂה, לְאֹהֶל מוֹעֵד, הַשֹּׁכֵן אִתְּם, בְּתוֹךְ טְמֵאֹתָם. יז וְכָל-אָדָם לֹא-יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד, בְּבָאוּ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ-עַד-צֵאתוֹ; וְכֹפֵר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדַת בֵּיתוֹ, וּבַעֲדַת כָּל-קֹהֶל יִשְׂרָאֵל. יח וַיֵּצֵא, אֶל-הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי-ה' וְכֹפֵר עָלָיו; וְלָקַח מִדָּם הַפָּר, וּמִדָּם הַשְּׂעִיר, וְנָתַן עַל-קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ, סָבִיב. יט וְהִזָּה עָלָיו מִן-הַדָּם בְּאֶזְבָּעוֹ, שֶׁבַע פְּעָמִים; וּטְהַר וְקִדְּשׁוּ, מִטְּמֵאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. כ וְכֹלָה מִכֹּפֵר אֶת-הַקֹּדֶשׁ, וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ; וְהִקְרִיב, אֶת-הַשְּׂעִיר הַחִי. כא וְסָמַךְ אֶהֱרֹן אֶת-שְׁתֵּי יָדָיו, עַל רֹאשׁ הַשְּׂעִיר הַחִי, וְהִתְנַדָּה עָלָיו אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֶת-כָּל-פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל-חֲטָאֹתָם; וְנָתַן אֹתָם עַל-רֹאשׁ הַשְּׂעִיר, וְשַׁלַּח בְּיַד-אִישׁ עֵתִי הַמִּדְבָּרָה. כב וְנִשָּׂא הַשְּׂעִיר עָלָיו אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתָם, אֶל-אֶרֶץ גֹּזְרָה; וְשַׁלַּח אֶת-הַשְּׂעִיר, בַּמִּדְבָּר. כג וְזָבָא אֶהֱרֹן, אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד, וּפָשַׁט אֶת-בְּגָדֵי הַבֵּד, אֲשֶׁר לִבְשׁ בְּבָאוּ אֶל-הַקֹּדֶשׁ; וְהִנְחִים, שֵׁם. כד וְרַחֵץ אֶת-בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קְדוֹשׁ וְלִבְשׁ אֶת-בְּגָדָיו; וַיֵּצֵא וַעֲשֶׂה אֶת-עֲלֹתוֹ וְאֶת-עֲלֹת הָעֵם וְכֹפֵר בַּעֲדוֹ וְהָעֵם. כה וְאֵת חֶלֶב הַחֲטָאֹת, יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ. כו וְהִמְשַׁלַּח אֶת-הַשְּׂעִיר, לְעֹזָאֵל-יִכְבֵּס בְּגָדָיו, וְרַחֵץ אֶת-בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם; וְאַחֲרֵי-כֵן, יָבֹא אֶל-הַמִּחְתָּה. כז וְאֵת פֶּר הַחֲטָאֹת וְאֵת שְׂעִיר הַחֲטָאֹת, אֲשֶׁר הוֹבֵא אֶת-דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ-וַיֵּצֵא, אֶל-מַחוּץ לַמִּחְתָּה; וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ, אֶת-עֲרֹתָם וְאֶת-בְּשָׂרָם וְאֶת-פְּרָשָׁם. כח וְהַשְּׂרֹף אֹתָם-יִכְבֵּס בְּגָדָיו, וְרַחֵץ אֶת-בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם; וְאַחֲרֵי-כֵן, יָבֹא אֶל-הַמִּחְתָּה. כט וְהִיתָה לָכֶם, לְחֻקַּת עוֹלָם: בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ תַּעֲנוּ אֶת-נַפְשֵׁיכֶם, וְכָל-מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ-הָאֲזָרָח, וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם. ל כִּי-בְיָוִם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם, לְטַהֵר אֹתְכֶם: מִכָּל, חֲטָאֹתֵיכֶם, לִפְנֵי ה', תִּטְהַרוּ. לא שְׁבַת שְׁבַתוֹן הִיא לָכֶם, וְעֲנִיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם-חֻקַּת, עוֹלָם. לב וְכֹפֵר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר-יִמְשַׁח אֹתוֹ, וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת-יָדָיו, לְכַהֵן, תַּחַת אָבִיו; וְלִבְשׁ אֶת-בְּגָדֵי הַבֵּד, בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ. לג וְכֹפֵר אֶת-מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ, וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ יִכְפֹּר; וְעַל הַכְּהֹנִים וְעַל-כָּל-עַם הַקֹּהֶל, יִכְפֹּר. לד וְהִיתָה-זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם, לְכַפֵּר עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל-חֲטָאֹתָם-אַחַת, בַּשָּׁנָה; וַיַּעַשׂ, כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת-מֹשֶׁה.

זו הבעיה - כי לא יראני האדם וחי (שמות לג, כ)
מזכיר - גם דוד כך לפני ה' שמו"ב ו, יד (גם המלאכים - יחזי, א-ב)

זה הפתרון - ענו הקטורת כמו בימינו

פסי' דומים - לפרה אדומה (במדבר יט.) גם שם הזאה נוכח אוהל מועד 7 פעמי, וכפרה על טומאת המשכן. גם השריפה מחוץ למחנה.

ענינו - צום, ע"פ ישעיהו נח, ג - הפטרת היום. יתכן ששם הזוהרית האדומה לא הלבנה, ולכן לא היתה כפרה, כמו שהובטח שם א"י, כי התשובה עיקר שם-ידי-יז.

וכפר אהרן על-קרבתו אחת בשנה מדים חטאת הכפריים אחת בשנה יכפר עליו לדורותם... (שמות ל, י)



At first glance, the chapter that deals with the Yom Kippur sacrificial service seems odd, but a comparison between it and a number of other Biblical texts indicates that it is not odd at all.

The parallels between it and **the story of the climactic eighth day of the consecration of the Mishkan** gives one the sense that just as a person celebrates their birthday on the anniversary of the day of their birth – and, similarly, the “birthday” of the Mishkan was celebrated – so, Yom Kippur is celebrated with the performance of this set of activities. The purpose of these are one: To bring the Heavenly Presence down to earth; to bring down the Heavenly fire which indicates that we have been pardoned and are no longer banned.

It is not surprising to discover that the Red Heifer has the same significance, given that its purpose is to purify and to cleanse.

We also find a parallel with the two birds brought as a sacrifice by the Biblical leper, but we have discussed this earlier in Parashat Tazria -

http://www.lookstein.org/resources/parasha/tazria_amudei.pdf